

[POJĄTRZONY *part praet pass pf*

A pl subst pojątrz(o)n(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. pojątrzyć.

Wrogo, niechętnie nastawiony, skłócony z kimś (o wielu) [przeciw komu]: kiedyśmy według powinności naszy [...], choć wiedząc pojątrzone po części et praeiudicatos hominum animos artibus tychże ludzi przeciwko sobie, [...] w pojszrodek braci naszy się stawili *AktaSejmikPozn 1590/136.*

Synonimy: pobudzony, wzruszony, zwaśniony.

Cf **POJĄTRZYĆ**

ZCh